

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 536/2012-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť J. V., P., zastúpeného advokátom Mgr. M. P., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresnej prokuratúry Bratislava V a Krajskej prokuratúry v Bratislave a rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2 T/151/2009 z 3. mája 2009 a uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 To/94/2011 z 19. októbra 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. V. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. júla 2012 doručená sťažnosť J. V. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresnej prokuratúry

Bratislava V (ďalej len „okresná prokuratúra“) a Krajskej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „krajská prokuratúra“) a rozsudkom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 2 T/151/2009 z 3. mája 2009 a uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 To/94/2011 z 19. októbra 2011. Sťažnosť bola doplnená na základe výzvy ústavného súdu podaním sťažovateľa doručeným ústavnému súdu 28. augusta 2012.

Zo sťažnosti okrem iného vyplýva, že „Okresná prokuratúra... podala dňa 28. 09. 2009 č. k. 2 Pv 1130/05-39 proti sťažovateľovi obžalobu... .

Sťažovateľ, požiadal o preskúmanie postupu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava Krajskú prokuratúru Bratislava. Prokurátor krajskej prokuratúry listom zo dňa 31. 12. 2009 sp. zn. 1 KPt 903/09-7 odložil podnet sťažovateľa ako nedôvodný... .

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 03. 05. 2011, sp. zn. 2 T/151/2009 bol sťažovateľ uznáný vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods.1 Tr. zák. v znení účinnom do 01.01.2006 v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 23. 08. 2005 napadol poškodeného J. L...

Voči uvedenému rozsudku podal sťažovateľ odvolanie, ktoré doplnil dňa 28. 06. 2011. V odvolaní sťažovateľ namietal postup samosudkyne súdu prvého stupňa, ktorá odmietla prečítať výpovede svedkov z hlavného pojednávania, ktoré bolo v minulosti vykonané opakovane s dôrazom na existujúce rozpory...

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 19. 10. 2011, sp. zn. 1 To 94/2011 odvolanie sťažovateľa zamietol...

Voči uvedenému rozhodnutiu podal sťažovateľ dovolanie...

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie sťažovateľa uznesením zo dňa 03. 04. 2012, sp. zn. 2 Tdo 10/2012 odmietol...

Podaním dovolania voči rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave vyčerpal sťažovateľ všetky prostriedky riadnej nápravy, pričom Najvyšší súd SR v poučení k uzneseniu sp. zn. 2 Tdo 10/2012 zo dňa 03. 04. 2012 uviedol, že proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 03. 04. 2012 sp. zn. 2 Tdo 10/2012 bolo doručené sťažovateľovi dňa 25. 05. 2012, vzhľadom na to je splnená aj podmienka podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, podľa ktorej sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.“

Na základe uvedeného sťažovateľ v závere žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že: „... Základné právo sťažovateľa na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základné právo podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V a Krajskej prokuratúry v Bratislave porušené bolo.

... J. V. sa priznáva finančné zadosťučinenie v sume 20.000 € (slovom dvadsaťtisíc eur), ktoré mu sú Okresná prokuratúra Bratislava V a Krajská prokuratúra v Bratislave povinné vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

... Základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základné právo podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. 10. 2011, sp. zn. 1 To 94/2011 a rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 03. 05. 2011, sp. zn. 2 T/151/2009 porušené bolo.

... J. V. sa priznáva finančné zadosťučinenie v sume 20.000 €..., ktoré mu sú Okresný súd Bratislava V a Krajský súd v Bratislave povinné vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu

... Rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 03. 05. 2011, sp. zn. 2 T/151/2009 sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu Bratislava V na ďalšie konanie.

... Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia...“.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na rozhodnutie (petitom). Ústavný súd môže rozhodnúť teda len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy). Petit sťažnosti musí byť tiež jasný, zrozumiteľný a vykonateľný, aby mohol byť východiskom pre rozhodovanie ústavného súdu.

Petit požadovaný sťažovateľom sa však nezhoduje s dôvodmi sťažnosti. Sťažovateľ namieta síce porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom (okresnej prokuratúry a tiež krajskej prokuratúry), ale v petite sťažnosti okrem toho, že vôbec neoznačil konanie okresnej prokuratúry a krajskej prokuratúry, v ktorých malo dôjsť k porušeniu jeho označených práv, v dôvodoch sťažnosti ani riadne neodôvodnil a vôbec nekonkretizoval, v čom vidí porušenie svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vo svojej veci (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Sťažovateľ iba tvrdí, že okresná prokuratúra a krajská prokuratúra nedostatočne zistili skutkový stav

a nevykonali v potrebnom rozsahu dokazovanie, keď odmietli jeho trestné oznámenie, pretože „*preukázaný fyzický útok voči jeho osobe nebol uplatnený prokurátorom v trestnom obvinení*“. Neuviedol to ani v petite svojej sťažnosti, v ktorom tiež žiada (nevykonateľný petit), aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho práva v bližšie neoznačenom konaní pred okresnou a krajskou prokuratúrou, pričom v petite absentuje vo vzťahu k týmto porušovateľom aj návrh, akých konkrétnych ďalších opatrení smerujúcich k náprave porušenia ústavnosti v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde sa sťažovateľ od ústavného súdu domáha (m. m. III. ÚS 282/04, IV. ÚS 168/05).

Obdobne nie je sťažnosť odôvodnená vo vzťahu k rozsudku okresného súdu sp. zn. 2 T/151/2009 z 3. mája 2009, ktorým bol sťažovateľ odsúdený a uznaný vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005, a tiež aj vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 1 To/94/2011 z 19. októbra 2011, ktorým zamietol krajský súd jeho odvolanie proti rozsudku okresného súdu.

Porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vidí sťažovateľ iba v tom, že sa na okresnom súde „*samosudkyňa odmietla zaoberať skutkom J. L.*“ a počas celého konania tvrdila, že tento skutok nie je predmetom trestného konania..., ale tiež „*nezaoberala sa priebehom skutkového deja ako celku, ale vytrhla z toho iba údajné konanie sťažovateľa, ktorý mal latou udrieť J. L.*“.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ aj napriek tomu, že je zastúpený kvalifikovaným odborníkom v oblasti práva (advokátom), svoju sťažnosť v časti, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu riadne a konkrétne neodôvodnil.

V súvislosti s nedostatkom zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti ústavný súd opätovne uvádza, že podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene

a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (obdobne II. ÚS 117/05, III. ÚS 304/08).

Ústavný súd preto na základe uvedeného rozhodol o odmietnutí sťažnosti sťažovateľa, a to pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. októbra 2012